

[Arne Melchior]

denne nedrakkende indstilling til de mennesker, som kæmper for danskhedens sag – ikke mod Tyskland på nogen måde, men fordi en grænselandskamp, en åndelig og kulturel grænselandskamp, altid er ikke bare af værdi, men af største nødvendighed for det land, det pågældende mindretal hører til.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne begynde dér, hvor hr. Arne Melchior nogenlunde slap, og sige, at det var sikkert meget nyttigt, om mange – hvis de ikke allerede har gjort det – læste Claus Eskildsens »Dansk Grænselære«. Den giver på mange måder en god og saglig beskrivelse af de problemer, der foreligger i et grænse-land.

Dernæst vil jeg til en række enkeltspørgsmål gøre et par bemærkninger.

For det første vil jeg gerne, nu jeg har haft lidt tid til rådighed, knytte et par enkelte supplerende bemærkninger til fremskridts-partiets ændringsforslag, så man kan se, hvad de faktisk går ud på, og så man også kan se, hvad de fører med sig.

Man kan måske med en vis omskrivning sige med udgangspunkt i nogle af fremskridtspartiets ændringsforslag, at mennesket lever ikke af ånd alene. Hvis man tager ændringsforslag nr. 1738 og 1741, synes de at være klare eksempler på dette. Driftsudgifterne på Københavns universitet skal nedsættes fra 705 mill. kr. med 230 mill. kr., og på Århus universitet skal udgifterne, der er 368 mill. kr., nedsættes med 190 mill. kr. Det kunne i øvrigt tyde på, at man vil bidrage mere til det skæve Danmark og dermed gøre det mere skævt, end det er i forvejen.

Og hvis man går over til ændringsforslagene nr. 1830, 1831, 1832 og 1833, kan man se en om muligt endnu klarere tendens. Anlægsudgifterne for Københavns universitet, der er angivet til 100 mill. kr., skal nedsættes med 88 mill. kr. For Århus universitet er de angivet med 14 mill. kr., og de skal nedsættes med 10 mill. kr. For Odense universitetscenter er beløbet på 49 mill. kr. foreslået nedsat med 32 mill. kr., og for Ålborg universitetscenter er beløbet 40 mill. kr. foreslået nedsat med 38 mill. kr. Den videregående uddannelse får i hvert fald meget strenge vilkår herhjemme, hvis fremskridtspartiets forslag bli-

ver gennemført. Men så kan man jo føje til: det gør de heller ikke.

Jeg vil gerne knytte en enkelt bemærkning til ændringsforslag nr. 627, det er spørgsmålet om landsskatteretten, hvor retsforbundet har stillet et ændringsforslag om at forøge bevillingerne med 3 mill. kr. ud fra den erkendelse, at man fortsat har en betydelig pukkel i landsskatteretten, og at det var ønskeligt, at man fik den bragt ned. Derfor dette ændringsforslag, som jeg egentlig ikke synes det gjorde så forfærdelig meget om regeringen kunne acceptere.

Jeg vil også gerne knytte nogle principielle bemærkninger til det at effektuere besparelser. Det er givet – som også fru Ingerlise Koefoed har været inde på – at man ikke kan effektuere alt fra den 1. januar 1980 at regne. Men alle ændringsforslag fra samtlige partiers side må jo være stillet under den forudsætning, at man vil realisere dem hurtigst muligt, hvis det er således, at der bliver et flertal for dem. Det må da forudsætningsvis formentlig ligge hos de fleste – det gør det i hvert fald for retsforbundets vedkommende – at man selvfølgelig skal overholde indgåede aftaler, og at afviklingen i givet fald ikke må bryde ind i et sådant forhold.

Så skal jeg endelig til slut knytte nogle bemærkninger til undervisningsministeriets område. Jeg var i mit første indlæg inde på nogle betragtninger omkring specielt statsbanerne, og jeg vil også gerne sige for undervisningsministeriets vedkommende, at det er min faste overbevisning, at det bliver meget svært for regeringen at overholde de tal, der er på finansloven, så det er mit tip, at når finansåret er omme og vi skal til at gøre op, vil en sådan opgørelse i højere grad være i overensstemmelse med den række af ændringsforslag, som SF og retsforbundet i vidt omfang har stillet i fællesskab.

Brixtofte (V):

Finansministeren sagde, at jeg havde været usædvanlig nysgerrig ved fortsat at spørge regeringen om, hvorledes den selv havde tænkt sig at spare de 500 mill. kr. på pensionsområdet. Nu kan man se forskelligt på, hvad det er at være usædvanlig nysgerrig. Jeg kan i hvert tilfælde oplyse over for finansministeren, at i venstre mener vi ikke, at det er at være usædvanlig nysgerrig, når man